

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Avram Iurie Gheorghe, născut la 28.11.1987, originar și domiciliat r-nul Strășeni, sat. Sireți, str. Livezilor 23.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.04.2015 – 14.08.2015;

Instanța de apel: 08.09.2015 – 01.12.2015;

Instanța de recurs: 11.02.2016 - 27.04.2016 .

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 14 august 2015 a fost recunoscut vinovat Avram Iurie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, adică 12000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Avram Iurie, la data de 27.04.2013, aproximativ la orele 20:00 - 21:00, aflându-se în apropierea gospodăriei lui Darii Ion din sat. Sireți, r-nul Strășeni, a inițiat un conflict cu Darii Ion și Darii Victor, numindu-i pe ultimii cu diferite cuvinte necenzurate și în cadrul căruia Avram Iurie, împreună cu Popescu Adrian și Mura Ion, i-au aplicat lui Darii Ion și Darii Victor, mai multe

lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, în rezultatul cărora lui Darii Ion i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138 din 06.08.2013, se califică ca vătămări corporale neînsemnate, iar lui Darii Victor Ion i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 135 din 06.08.2013 se califică ca vătămări corporale ușoare.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care a-l recunoaște vinovat și a-l condamna pe Avram Iurie Gheorghe în baza art. 287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare.

În baza art. 90 Cod penal a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului Avram Iurie Gheorghe pe un termen de probă de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, recalificarea acțiunilor inculpatului Avram Iurie de la art. 287 alin. (3) Cod penal, cu încadrarea acțiunilor acestuia în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal este neîntemeiată și nu are la bază niciun suport legal și bazat pe probe.

- instanța de judecată a pus la baza hotărârii faptul că n-au fost prezentate probe concludente, care ar confirma cu certitudine faptul că anume inculpatul i-a aplicat părții vătămate Darii Victor lovitura cu piatra, care i se incriminează inculpatului.

- în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată partea vătămată Darii Victor a menționat expres faptul că anume Avram Iurie i-a aplicat o lovitură cu piatra în regiunea capului, circumstanțe care nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată și cele declarate de către partea vătămată nici într-un fel nu au fost supuse aprecierii, cu stabilirea faptului dacă sunt veridice sau false declarațiile respective, în cazul în care acestea nu au fost puse la baza sentinței.

- aplicarea loviturii cu piatra asupra părții vătămate de către Avram Iurie, în opinia procurorului s-a dovedit atât prin declarațiile părții vătămate Filip Ion, cât și a martorului Darii Paulina, care au declarat că în momentul când Darii Victor a intrat în curtea casei era murdar de sânge în regiunea capului și în timp ce Darii Paulina îl ajuta să se spele de sânge, Darii Victor le-a comunicat că a fost lovit cu piatra de către Avram Iurie, declarații care de asemenea au fost lăsate fără apreciere de către instanța de judecată.

- la baza recalificării acțiunilor inculpatului, instanța de judecată a pus declarațiile acestuia care în opinia procurorului au fost făcute cu scopul de a evita răspunderea penală prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal.

- instanța de judecată a indicat că martorul Pruteanu Ana a declarat că dânsa nu a văzut cine a aruncat cu pietre, dar au văzut că „zburau pietre” însă la invocarea în sentință a acestor declarații instanța nu a analizat consecutivitatea acțiunilor infracționale comise de către inculpat, inclusiv și a complicilor acestuia și anume că partea vătămată Darii Victor a fost lovit inclusiv cu piatra, după care acesta a fugit de la fața locului, iar peste puțin timp, inculpatul împreună cu complicii săi iarăși au inițiat un conflict, în cadrul căruia deja complicele inculpatului pe nume Popescu Adrian a aruncat cu pietre și l-a lovit pe partea vătămată Filip Ion, circumstanțe care au fost indicate în învinuire și care se confirmă prin declarațiile părților vătămate și a martorilor, inclusiv și prin declarațiile inculpatului și la care, de fapt, s-a referit și martorul Pruteanu Ana, însă care eronat au fost apreciate de către instanța de judecată.

- instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că complicele inculpatului pe nume Mura Ion, a fost judecat pentru același fapt, iar la baza hotărârii de condamnare a acestuia a stat învinuirea în care s-a indicat expres și acțiunile comise de către Avram Iurie și anume că acesta a lovit în partea vătămată cu piatra, circumstanțe care au fost expuse și în hotărârea de condamnare a lui Mura Ion și care la moment este definitivă și irevocabilă.

- complice a inculpatului pe nume Popescu Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii respective, căruia i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea și care a fost suspendată condiționat, iar la baza condamnării respective, care de asemenea este definitivă și irevocabilă a stat aceeași învinuire și de către acuzare au fost prezentate în exclusivitate aceleași probe care au fost puse și la baza învinuirii inculpatului Avram Iurie, circumstanțe care de asemenea nu au fost supuse aprecierii de către instanța de judecată și care au fost lăsate ca neobservate, necătând la faptul că în cadrul examinării cauzelor penale prin care au fost condamnați complicii inculpatului Avram Iurie, concomitent s-a stabilit odată în plus și vinovăția ultimului anume în comiterea infracțiunii incriminate;

- prima instanță recalificând acțiunile inculpatului a admis aplicarea față de acesta a unei pedepse blânde fără a ține cont de circumstanțele cauzei în acest sens și prevederile legale relevante.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost admis apelul declarat de către procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Avram Iurie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 4 ani închisoare.

Conform art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată condiționat pe un termen de 3 ani, dacă în termenul de probă stabilit inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportament exemplar și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

5. Instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat a stabilit circumstanțele de fapt și de drept ale infracțiunii comise, apreciind incorect probele prezentate și neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului Avram Iurie de la art. 287 alin. (3) Cod penal la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și, drept urmare, nejustificat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă penală prea blândă.

Pentru a concluziona astfel, în fapt, instanța de apel a stabilit că, inculpatul Avram Iurie, la data de 27.04.2013, aproximativ la orele 20:00 - 21:00, aflându-se în apropierea gospodăriei lui Darii Ion din sat. Sireți, r-nul Strășeni, avînd intenția comiterii unui act de huliganism, după o înțelegere prealabilă și de comun acord cu Popescu Adrian și Mura Ion, încălcînd grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, fără niciun motiv real, în prezența mai multor persoane, manifestînd o obrăznicie deosebită și demonstrînd o lipsă de respect față de cei prezenți, într-un mod grosolan și demonstrativ, intenționat a inițiat un conflict cu Darii Ion și Darii Victor, numindu-i pe ultimii cu diferite cuvinte necenzurate și în cadrul căruia Avram Iurie, împreună cu Popescu Adrian și Mura Ion intenționat i-au aplicat lui Darii Ion și Darii Victor, cu pumnii și picioarele, mai multe lovituri peste diferite părți ale corpului, timp în care Avram Iurie, urmărind aceeași intenție infracțională, a luat o piatră de la pământ cu care intenționat i-a aplicat lui Darii Victor o lovitură în regiunea capului, acțiuni huliganice cu caracter violent în rezultatul cărora lui Darii Ion i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 138 din 06.08.2013, se califică ca vătămări corporale neînsemnate, iar lui Darii Victor i-au fost cauzate leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico - legală nr. 135 din 06.08.2013, se califică ca vătămări corporale ușoare.

Instanța de apel a constatat că, prin cumulul de probe prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată s-a stabilit cu certitudine că, inculpatul Avram Iurie a comis infracțiunea imputată lui prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunilor lor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie

deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale.

Deși inculpatul nu a recunoscut vinovăția, instanța de apel a menționat că vina acestuia în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă prin declarațiile părții vătămate Darii Victor (f. d. 153-154, 200), Darii Ion (f. d. 156-157, 201) și Filip Ion (f. d. 159-160, 202); declarațiile martorului Cazacu Natalia (f. d. 162), Efros Sergiu (f. d. 164-165), Paulina Darii (f. d. 171); procesul – verbal de cercetare la fața locului din 29.04.2013, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii (f. d. 6); raportul de expertiză medico - legală nr. 138 din 06.08.2013 potrivit căruia la Darii Ion s-a constatat: echimoze (în total 7) la nas, pe barbă, pe frunte, la ochi și pe obraji, care se califică ca vătămări corporale neînsemnate (f. d. 27); raportul de expertiză medico - legală nr.135 din 06.08.2013 potrivit căruia la Darii Victor s-a constatat: plagă contuză la cap, multiple excoriații (în total 2) pe frunte, pe gât, pe fesiera stângă, pe omoplatul stâng, pe partea lombară, pe gamba stângă, care se califică ca vătămări corporale ușoare (f. d. 31).

Astfel, instanța de apel a considerat eronată concluzia instanței de fond precum că în cadrul urmăririi penale nu au fost aduse probe concludente care ar stabili cu certitudine faptul când, unde, în ce circumstanțe și de către cine a fost cauzată vătămarea corporală depistată la partea vătămată Darii Victor cu ajutorul unui obiect, în speță cu o piatră, deoarece probele enumerate mai sus și apreciate de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele, și demonstrează, incontestabil, faptul comiterii infracțiunii de către inculpat în circumstanțele sus menționate.

În opinia instanței de apel, sunt neîntemeiate concluziile primei instanțe potrivit cărora la materialele cauzei penale nu au fost acumulate probe care confirmă cu certitudine faptul, când, unde, în ce circumstanțe și de către cine a fost cauzată vătămarea corporală depistată la partea vătămată Darii V. cu ajutorul unui obiect și anume cu o piatră, deoarece partea vătămată Darii Victor a menționat expres faptul că anume Avram Iurie i-a aplicat o lovitură cu piatra în regiunea capului, circumstanțe care nu au fost luate în considerație de către instanța de judecată și cele declarate de către partea vătămată nici într-un fel nu au fost supuse aprecierii, cu stabilirea faptului dacă sunt veridice sau false declarațiile respective, în cazul în care acestea nu au fost puse la baza sentinței.

Aplicarea loviturii cu piatra asupra părții vătămate de către Avram Iurie se dovedește nu doar prin declarațiile părții vătămate Darii V. ci și prin declarațiile părții vătămate Filip Ion, cât și a martorului Darii Paulina, care au

declarat că în momentul când Darii Victor a intrat în curtea casei era murdar de sânge în regiunea capului și în timp ce Darii Paulina îl ajuta ca să se spele de sânge, Darii Victor le-a comunicat că a fost lovit cu piatra de către Avram Iurie, declarații care de asemenea au fost lăsate fără apreciere de către instanța de judecată.

Instanța de apel a reținut că, la baza recalificării acțiunilor inculpatului, instanța de judecată a pus declarațiile inculpatului, însă fără a ține cont că în cazul dat cele invocate de către inculpat sunt o modalitate de apărare, folosită de către acesta cu scopul de a evita răspunderea penală prevăzută de art. 287 alin.(3) Cod penal, care este una cu mult mai aspră decât cea prevăzută la alineatul doi al aceluiași articol.

Totodată, instanța de apel a stabilit că prima instanță nu a supus aprecierii declarațiile părții vătămate, care în cazul dat este o probă directă, pertinentă și concludentă, care dovedește vinovăția inculpatului anume în comiterea infracțiunii incriminate de organul de urmărire penală și care fiind audiată în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată sub jurământ și fiind preîntâmpinată pentru depunerea declarațiilor false conform prevederilor art. 312 Cod penal, a declarat expres că anume inculpatul Avram Iurie l-a lovit cu piatra în regiunea capului.

A mai reținut instanța de apel că prima instanță a indicat că martorul Pruteanu Ana a declarat că dânsa nu a văzut cine a aruncat cu pietre, dar a văzut că „zburau pietre”, însă la invocarea în sentință a acestor declarații instanța nu a analizat consecutivitatea acțiunilor infracționale comise de către inculpat, inclusiv și a complicilor acestuia și anume că partea vătămată Darii Victor a fost lovit inclusiv cu piatra, după care acesta a fugit de la fața locului, iar peste puțin timp, inculpatul împreună cu complicii săi iarăși au inițiat un conflict, în cadrul căruia deja complicele inculpatului pe nume Popescu Adrian a aruncat cu pietre și l-a lovit pe partea vătămată Filip Ion, circumstanțe care au fost indicate în învinuire și care se confirmă prin declarațiile părților vătămate și a martorilor, inclusiv și prin declarațiile inculpatului și la care de fapt s-a referit și martorul Pruteanu Ana, însă care eronat au fost apreciate de către instanța de judecată.

Instanța de judecată nu a dat apreciere faptului, că complicele inculpatului pe nume Mura Ion, anterior a fost judecat pentru același fapt, iar la baza hotărârii de condamnare a acestuia a stat învinuirea în care s-a indicat expres și acțiunile comise de către Avram Iurie și anume că acesta a lovit în partea vătămată cu piatra, circumstanțe care au fost expuse și în hotărârea de condamnare a lui Mura Ion și care la moment este definitivă și irevocabilă.

Un alt argument reținut de instanța de apel, este și faptul că un alt complice a inculpatului pe nume Popescu Adrian a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii respective, căruia i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea și care a fost suspendată condiționat, iar la baza condamnării respective, care de asemenea este definitivă și irevocabilă a stat aceeași învinuire și de către acuzare au fost prezentate în exclusivitate aceleași probe care au fost puse și la baza învinuirii inculpatului Avram Iurie, circumstanțe care de asemenea nu au fost supuse aprecierii de către instanța de judecată și care au fost lăsate ca neobservate, deși în cadrul examinării cauzelor penale prin care au fost condamnați complicii inculpatului Avram Iurie, concomitent s-a stabilit odată în plus și vinovăția ultimului anume în comiterea infracțiunii incriminate.

Avînd în vedere cele sus menționate, ținînd cont de sancțiunea art. 287 alin.(3) Cod penal, precum și de prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de persoana inculpatului Avram Iurie, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, instanța de apel a constatat că în privința inculpatului circumstanțe atenuante nu s-au stabilit, iar circumstanțe agravante s-au stabilit săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, astfel în privința inculpatului a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, care potrivit prevederilor art.90 Cod penal urmează a fi suspendată condiționat pe un termen de probă.

6. Împotriva deciziei instanței de apel, la 28.01.2016, a declarat recurs ordinar avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei atacate cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului declarat, invocînd temei de drept art.427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, recurentul a indicat următoarele:

- instanța de apel greșit a admis apelul declarat, recalificînd acțiunile inculpatului de la art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece din conținutul probelor cercetate nu rezultă că inculpatul a aruncat cu pietre și a lovit partea vătămată, iar declarațiile părții vătămate în acest sens, nu pot fi reținute în opinia avocatului, deoarece sunt făcute cu scopul de a se răzbuna.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

În conformitate cu art. 432 alin. 2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei de recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care prevede că, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Potrivit practicii judiciare constante *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară menționată, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control încadrarea juridică a faptei stabilite, verificând dacă acesta a fost încadrată corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Avram Iurie a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către instanța de apel în baza art. 287 alin.(3) Cod penal - *„huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunilor lor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale”.*

În acest sens Colegiul reține, că solicitarea expusă în recurs privind reîncadrarea acțiunilor inculpatului din art. 287 alin. (3) Cod penal, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal este una neîntemeiată, deoarece instanța de apel a pronunțat o soluție corectă privind calificarea acțiunilor inculpatului.

Instanța de recurs atestă, că instanța de apel în motivarea soluției corect a indicat, că împrejurările de fapt ale cauzei denotă cu certitudine faptul că inculpatul Avram Iurie a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, *huliganism, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunilor lor, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită, acțiuni săvârșite cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale*. Faptul că inculpatul a aruncat cu piatra în partea vătămată a fost confirmat prin declarațiile ultimei, depuse atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești, din conținutul căror instanța de apel a statuat că Avram Iurie l-a lovit cu piatra în regiunea capului, astfel declarațiile în cauză fiind o probă directă, pertinentă și concludentă, iar careva dubii în privința acesteia nefiind stabilite, totodată veridicitatea declarațiilor părții vătămate nefiind pusă la îndoială de către instanța de apel, deoarece partea vătămată a fost preîntâmpinată de răspunderea penală pentru declarații mincinoase potrivit art.312 Cod penal. Mai mult ca atât, declarațiile părții vătămate coroborează și cu celelalte probe din dosar printre care și declarațiile martorului Pruteanu Ana, instanța de apel a reținut că, aceasta deși a menționat că nu a văzut nemijlocit cine a aruncat cu pietre însă a văzut că „zburau pietre”.

Colegiul consideră că în circumstanțele descrise, sunt lipsite de suport juridic argumentele recurențelor privind incorectitudinea încadrării de către instanța de apel a acțiunilor inculpatului în baza art. 287 alin. (3) Cod penal Cod penal.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că instanța de apel, corect a apreciat probele în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Avram Iurie deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal.

În concluzie, Colegiul reține că la examinarea cauzei de către instanța de apel au fost respectate prevederile legale prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar temeiul invocat de către recurent prevăzut la art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de eroare de drept în speța examinată nu s-a comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Avram Iurie Gheorghe**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 26 mai 2016.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir